

BIULETYN

KOŁA MIŁOŚNIKÓW DZIEJÓW GRUDZIĄDZA

KLUB „CENTRUM” SPÓŁDZIELNI MIESZKANIOWEJ

R. Kaczorowski

Nr 18 (247)

R. VIII: 2010

Data odczytu: 12.5.2010

Data wydania: 12.5.2010

807. spotkanie

Andrzej Satkiewicz
Tadeusz Rauchfleisz

Ryszard Kaczorowski

Ryszard Kaczorowski ur.26 listopada 1919 w Białymstoku, zm. 10 kwietnia 2010 w Smoleńsku) – polski ekonomista, komendant chorągwi Szarych Szeregów w Białymstoku w 1940, po 1945 na emigracji, członek Rady Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej, w latach 1989–1990 Prezydent RP na Uchodźstwie.

Ryszard Kaczorowski był ostatnim Prezydentem RP na Uchodźstwie. 19 lipca 1989 objął urząd Prezydenta RP na Uchodźstwie, 22 grudnia 1990 złożył urząd na ręce nowo zaprzysiężonego Prezydenta RP Lecha Wałęsy i na Zamku Królewskim w Warszawie uroczystie przekazał mu insygnia władzy państwowej.

Pochodził z rodziny szlacheckiej pieczętującej się herbem Jelita. Był młodszym synem Wacława i Jadwigi z Sawickich Kaczorowskich. Wychował się w domu przy ul. Mazowieckiej 7 w Białymstoku.

Od najmłodszych lat należał do harcerstwa. Po zajęciu miasta przez Armię Czerwoną tworzył Szare Szeregi, gdzie pełnił funkcję komendanta okręgu białostockiego.

17 lipca 1940 aresztowany przez NKWD i był więziony w Białymstoku oraz w Mińsku, gdzie po dwudniowym procesie 1 lutego 1941 skazany na karę śmierci przez Najwyższy Sąd Białoruskiej Republiki Radzieckiej. Po stu dniach pobytu w celi śmierci 10 maja sąd ZSRR zamienił wyrok na dziesięć lat łagrów. Wywieziony na Kołymę, odzyskał wolność po podpisaniu układu Sikorski-Majski. W marcu 1942 wstąpił do Armii Polskiej w ZSRR formowanej przez generała Andersa Przeszedł szlak bojowy 2 Korpusu, walcząc m.in. pod Monte Cassino.

Mieszkał w Londynie, jednak często przebywał w Polsce, gdzie uczestniczył i patronował wielu wydarzeniom.

W 2004 został mianowany przez królową Elżbietę II honorowym kawalerem I klasy (Rycerzem Krzyża Wielkiego) brytyjskiego Orderu św. Michała i św. Jerzego. Wyróżnienie to otrzymał za wybitne zasługi dla Polonii brytyjskiej^[2]. Przez Jana Pawła II odznaczony Krzyżem Wielkim Orderu Piusa. Odznaczony także Krzyżem Monte Cassino, Więźniów Politycznych, Franciszkańskim oraz Armii Krajowej. Uehonorowany Medalem Konfederacji Jasnogórskiej. Odznaczono go również Medalem Wdzięczności Muzeum Lotnictwa Polskiego „Summa Cum Laude”. W lutym 2010 z rąk ministra Radosława Sikorskiego otrzymał Odznakę Honorową „Bene Merito”.

Był doktorem honoris causa Uniwersytetu Wrocławskiego (1991), Akademii Medycznej w Białymstoku (1992), Uniwersytetu w Białymstoku (1998), Uniwersytetu Opolskiego (1998) oraz Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego (2008). Zginął 10 kwietnia 2010 w katastrofie samolotu prezydenckiego pod Smoleńskiem, udając się na obchody 70. rocznicy zbrodni katyńskiej

Po sprowadzeniu do Polski, trumna z jego ciałem została wystawiona na widok publiczny w warszawskim Belwederze, a następnie spoczęła w Krypcie Wielkich Polaków na terenie budowanej jeszcze Świątyni Opatrzności Bożej.

Od 1952 był żonaty z Karoliną Kaczorowską, mieli dwie córki oraz pięcioro wnuków. W Grudziądzu był dwa razy: 13.II 2000 r. i w sierpniu 2003 r. Otrzymał odznakę Honorową Fundacji na Rzecz Tradycji Jazdy Polskiej. (Internet)

Andrzej Satkiewicz

Lotnicze systemy lądowania

Lotnictwo wojskowe to nie tylko personel latający, także o wiele liczniejsza służba zabezpieczenia lotów ćwiczebnych i bojowych środkami radiolokacyjnymi, radionawigacyjnymi i elektroświatłymi. Grudziądz przez blisko czterdzieści lat był centrum szkolenia wojskowych specjalistów lotniczych ubezpieczenia lotów, był nim Ośrodek Szkolenia Specjalistów Ubezpieczenia Lotów zlokalizowany w koszarach przy ulicy Chełmińskiej. Ubezpieczenie lotów to nieprzerwane kontrolowanie startu przelotu samolotów, oraz bezpieczne nimi kierowanie podczas podchodzenia do lądowania o każdej porze dnia i nocy, roku niezależnie od warunków atmosferycznych.

Najstarszym systemem lądowania był USL wykorzystujący dwie radiolatarnie: Radiolatarnia dalsza DRL stała 4 km od początku pasa startowego. Radiolatarnia bliższa BRL stała 1km. od początku pasa startowego. Radiolatarnie to nadajniki radiosygnalowe wysyłające kod literowy, który odbiera kierunkowy odbiornik na pokładzie samolotu zwany radiokompasem, który wskazuje czy pilot znajduje na kursie lądowania w osi pasa startowego i na odpowiedniej wysokości.

Kolejnym systemem jest USL z RSL, tj. Radiolokacyjnym systemem lądowania. Radiolokator lądowania PRŁ był bardzo dokładnym radarem, który pozwalał obserwować na ekranach wskaźników kursu i ślizgu sektor wzdłuż osi pasa startowego, w którym znajdowały się samoloty podchodzące do lądowania. Operator radaru zwany nawigatorem systemu lądowania widząc podchodzący samolot do lądowania na monitorach za pomocą komend podawanych przez radiostację dla pilota odpowiednio korygował kurs i wysokość lotu.

Nowocześniejszym systemem wspomagania lądowania przy ograniczonej widzialności jest ILS, który jako system odległościowo - kątowy, ma zadanie prowadzić statek powietrzny z nakazanym kursem lądowania po ścieżce podejścia.

System ILS składa się z trzech urządzeń rozmieszczonych na lotnisku:

- nadajnika kierunku
- nadajnika ścieżki schodzenia
- markerów

Zestaw pokładowy w samolocie ILS składa się z trzech odbiorników.

Korzystanie z ILS jest bardzo proste, wystarczy tylko utrzymywać dwie wskazówki pionową i poziomą dokładnie w środku przyrządu by poruszać się po ustalonej ścieżce podejścia do lądowania.

Wszystkie systemy lądowania były uzupełniane na lotniskach różnego typu radionamiernikami, oraz urządzeniami elektroświatłymi jak: latarnie lotniskowe, reflektory lotniskowe, światła zbliżania, światła podejścia do lądowania, światła wejściowe, światła ograniczające.

(L.B.S.)

Redakcja: Tadeusz Rauchfleisz, KMDG. Logo KMDG wykonał Grzegorz Rygielski.